

да варди на Куршида, а самъ той отиде на Ягодинъ, гдѣ-то бѣше друга-та сѣрбска войска припречила пѣть-тъ на Морашли-паша. Чтомъ стигна тамъ Милошъ, дойде му писмо отъ Куршида, чрезъ кое-то го викаше Куршидъ да иде при него на уговоръ, за да се непролива вече кръвъ, нѣ да се воспостави на земя-та и на народъ-тъ миръ. Морашли-паша му е отъ своѣхъ странахъ такожде това сѣщо-то зарѣчвалъ. Милошъ нерачи да одбие нито едного нито другиго, и тѣй порѣчъ на предводителъ-тъ на войнство-то при Ягодинъ на Вуица Вуличевича да се схуртува за миръ съ Морашли-пашѣ, а той за да чуе самъ условія-та на Куршида, отиде на Дринъ при него. Като отхождаше премина презъ Мачвъ, взѣ съ себе си само три кнеза и секретаръ-тъ си Димитра и отиде въ село Лѣшницѣ. Тукъ го чакаше Дели-Баша Сер-Чушма (съ кого-то ся той бѣ при Пожаревецъ 1813. год.). Тойзи прие Милоша на честъ и на вѣрѣ, и Милошъ ние никакъ зазиралъ за да се вѣвѣри на честна-та му речъ. Милошъ като ся е надѣвалъ само че ще бѣде това за отечество-то му отъ голѣмъ ползъ, кое-то истина че съ голѣмъ опасностъ свѣрзано, ние мислѣлъ никакси за главѣ-тъ си. Като го доведохъ подъ Куршидовъ-тъ чедѣръ, попыта го самъ Куршидъ: „Ты ли си Милошъ?“ като му рече Милошъ че е той, запыта го пакъ: „ама да ли си ты наистина Милошъ?“ той му отговори: „Азъ съмъ Милошъ съ главѣ-тъ си.“ Следъ това обърна ся Куршидъ къмъ свои-тъ си, кои-то бѣхъ тукъ около му и рече: „Милошъ на Чачакъ, Милошъ на Палезъ, Милошъ на Пожаревецъ,